

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 124

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927

ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ Θ. ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΜΑΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

[Άρθρον τοῦ κ. ΣΠ. ΧΑΣΙΩΤΟΥ
Βουλευτοῦ Ἰωαννίνων]

Ὅτε ἐπορεύατο ὡς φοιτητὴς τῆς ἐν Γρίχπον τῆς Γαλλίας Μεγάλῃς Γεωπονικῆς Σχολῆς, πρὸ 40 σχεδὸν ἐτῶν, εἶχα τὸ ἐνδιαφέρον νὰ παρακολουθῶ τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συζητήσασιν εἰς δημοσίας διαλέξεις καὶ εἰς παιδαγωγικά συνέδρια, περὶ τῶν προσφορωτέρων μέτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν, τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ Δημοτικά σχολεῖα, τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ γεωργικά ἔργα καὶ πρὸς τὴν ἀγροτικὴν ἐν γένει ζωὴν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο σοβαρῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπησχόλησε τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἕνεκα τῆς παρατηρουμένης ὀλεθρίας τάσεως τῶν νέων χωρικῶν νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ πατριὰ ἐπαγγέλματα καὶ νὰ φέρωνται ἀθρόως πρὸς τὰς πόλεις, ἐρημομαίνωνται ταιουτοτρόπως τῶν χωρίων καὶ συσσωρευομένου μεγάλου πλήθους ἀέργων εἰς τὰς πόλεις, ὅπου ἐπὶ μεταίφῃ ἤλιπτον οἱ θά εἴδουν τὴν εὐτυχίαν των. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἐθεωρεῖτο σοβαρώτατος, διὰ τὸν λόγον οὗ, ἡ παραγωγή τοῦ ἔθνικοῦ πλοῦτου θὰ ἐμειοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ ἢ τοῦλάχιστον δὲν θ' ἀνεπύσσαστο ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀξαναομιένας ὕλικας ἀνάγκας τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους, ἢ δ' ἐπακολουθοῦσα ἀνεργία εἰς τὰς πόλεις θὰ ἐγένετο μετὰ τῆς πενίας καὶ τὴν διαφθορὰν τῶν χαρακτήρων, τὸν ἐκφυλισμὸν, τὴν ἀναρχίαν μὲ συνεπείας ὀλεθρίας διὰ τὴν ὕλικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν δύναμιν τῆς χώρας καὶ διὰ τὴν ζωὴν αὐτῆς ἀκόμη.

Αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἀνακοπήν τοῦ ρεύματος τῶν νέων χωρικῶν πρὸς τὰς πόλεις ἢ τοῦλάχιστον διὰ τὸν μετριασμὸν αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἀνεκτῶν ὁρίων, ἐπεδιώκοντο ἔκτοτε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιδιώκῃται τὸσον εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πολιτισμένας χώρας, πρὸ παντὸς διὰ τῆς διδασκαλίας κατ' ἐπέκτασιν τῶν φυσικογεωγραφικῶν μαθημάτων καὶ ἀπλουστάτων τινῶν γνώσεων γεωπονικῶν ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τινὰς ὥρας—καθ' ἑβδομάδα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῶν Δημοτικῶν σχολείων καὶ διὰ τῆς ἐργασίας τῶν παιδιῶν εἰς σχολικοὺς κήπους, ὡς καὶ εἰς ἐκδρομὰς διδασκτικὰς διὰ μέσου τῶν πατρικῶν κτημάτων, ἀγρῶν, ἀμπέλων, ἐπαύλων, κτηνοτροφείων, δασῶν κτλ.

Ἐκ τῶν σχετικῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διεφοδικῶν συζητήσεων, μοῦ ἐκινήθη τὸσον πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, ὥστε πολλὰκις ἐπεσκέφθην τὰ Δημοτικά σχολεῖα τῶν περιχώρων τῶν Παρισίων καὶ ἦλθον εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἑλλων δημοδιδασκάλων, τῶν ὁποίων ἐθαύμασα τὰς γεωπονικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας εὐρύτητα

οἱτοὶ διδάσκονται θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς τὰ διδασκαλεῖα, ὡς ἀριστα παρασκευαζόμενοι ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην. Δι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦνται πρὸ παντὸς ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐτησίων τῆς παραγωγῆς στατιστικῶν πινάκων εἰς τὰ χωριά καὶ περὶ παντοῦ ἔργα βοηθοῦν τοὺς γεωπόνους τοῦ Κράτους εἰς τὰς προσπάθειας αὐτῶν πρὸς διάδοσιν τῶν νεωτέρων προοδευτικῶν ἰδεῶν καὶ γνώσεων εἰς τοὺς ἀγρότας, πολλοὶ δὲ τῶν διδασκάλων τούτων, ὑπὸ τὰς ὀδηγίας περιορευόντων γεωπόνων τοῦ Κράτους, καλλιεργοῦν πειραματικὸς ἀγρούς εἰς τὰ χωριά (κἀμουν συγκριτικὴν χρῆσιν νέων σπόρων, λιπασμάτων ἐπίδειξιν νέων ἐργαλείων κτλ.), ἰδρῶν σωματεία γεωπονικά, λαϊκὰς βιβλιοθήκας καὶ ἀναγνωστήρια διὰ τοὺς χωρικοὺς, ὀργανῶνουν δημοσίας διαλέξεις, νυκτερινὰς σχολὰς κτλ.

Ἰδιαιτέρως ἐθαύμαζον, οὐκ μόνον τὰς εὐπρεπῆς καὶ ἁλούς τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς πληροῦτα σχολικὰ κτίρια, ἀλλὰ καὶ τὰς πλουσίας συλλογὰς τῶν διδασκτικῶν ὀργάνων καὶ ὕλικῶν, ἐν οἷς εἰκόνας τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ παντοίων φυτῶν καὶ ζώων, μέλιστα ἐπιπλασθῶν ἢ ἐπιωφελῶν πτηνῶν καὶ ἐντόμων, εἰκόνας χρωματισμένας διαφόρων φυλῶν ἵππων, ἀγελάδων, προβάτων, χοίρων, ὀρνιθολογῶν, ἐκ τῶν τροφορικῶν εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς Γαλλίας, πρὸς δὲ συλλογὰς ἑρῶν φυτῶν, καρπῶν, στάσεων διαφόρων ποικιλιῶν, αἰτηρῶν, χυμῶν, λιπασμάτων χημικῶν κ. ο. κ. ἀποταλοῦντα τρόπον τινὰ μικρῶν γεωργικῶν μουσείων.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Αἱ ὑπαλλήλικαι ὀργανώσεις διειεργεῖν ἔβανον ὑπὲρ τοῦ ἐν προφυλακίαις διατελοῦντος ὀργανωτικοῦ θύματος κ. Καψάλη, Γεν. Γραμματέως τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δυτ. Ἑλλήνων. Ἡ Ὀμοσπονδία μας ἀνελαμβάνουσα πλήρως τὰς ὀργανωτικὰς ὑποχρεώσεις τῆς καλεῖ τοὺς Συλλόγους, ὅπως κατεπειγόντως καὶ ἐπιγεωγραφικῶς, εἰ δυνατόν, ἀποστείλουν πρὸς αὐτὴν ἀνάλογα τῆς δοσαρῆτος τοῦ ἔβανον ποσά, προκειμένου ἢ ὀργανώσασθαι μετὰ νὰ ἐκπληρωθῇ τὴν ἐπιβαλλομένην ὀργανωτικὴν ἀλληλεγγύην πρὸς τὸν διωχθέντα δυνάδελλον.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως.)

Ὁ δὲ σχολικὸς κήπος, εἶναι ὁ μικρὸς παράδεισος τῶν μικρῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια μὲ ἰδιαίτερον χαρὰν καταγίνονται εἰς τὸ νὰ φυτεύουν ἰδιοχείρως μὲ τὰ μικρὰ χεράκια των καὶ νὰ καλλιεργοῦν συλλογὰς ὄρων ἀνθῶν, λαχανικῶν, δεινυλλίων, ὡς καὶ μικροὺς ἀποδεικτικὸς ἀγρούς, διὰ τὴν ἐπίδειξιν λ. χ. τοῦ ἀποτελέσματος τῆς λιπάνσεως τῶν φυτῶν κτλ.

Ἐκτοτε εἶχον κάμει τὴν σκέψιν: ἂν τοιαῦτα μέτρα λαμβάνονται εἰς τὴν Γαλλίαν, τῆς ὁποίας τὰ χωριά καὶ ὄρατα εἶναι καὶ σχετικῶς εὐπορα καὶ μὲ ὄρους εὐτυχούς ἐξοχικῆς ζωῆς, τοὺς ὁποίους οἱ εἰς τὸν ὕπνον δὲν εἶδον οἱ ἀγρόται μας, μὲ τελείαν συγκοινωνίαν, μὲ τελείαν ἀσφάλειαν, μὲ κλίμα ὑγιεινότερον καὶ μὲ τόσον ἐν γένει ἀγαθῆ, διὰ νὰ γοητεύσουν καὶ νὰ συγκρατήσουν τοὺς νέους χωρικοὺς εἰς τὰ ἔργα τῆς γῆς καὶ εἰς τὸν βίον τῆς ἐξοχῆς, διὰ νὰ μὴ μεταναστεύουν ἀκατασχέτως καὶ ἀθρόως πρὸς τὰς πόλεις μὲ τὰ ἀπατηλά των θέλητρα, ὅπου εἰς μάτην οἱ πλείστοι ἀναζητοῦν τὴν εὐτυχίαν των, ποταμῆτρα ἄρα γε πρέπει νὰ λάβωμεν ἡμεῖς ἑδῶ, ὅπου τὰ χωριά μας, εἶνε ἐγκαταλειμμένα εἰς τὸ σκότος τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἀμαθείας, εἰς τὴν ἀλλοιότητα, τὴν πτώχιν καὶ τὴν νακομοιρίαν, διὰ νὰ συγκρατῶμεν τὰς νέας τῶν ἀγροτῶν γενεὰς εἰς τὰ ἔργα τῶν γονέων των, καὶ δὴ μὲ πνεύμα μᾶλλον προοδευτικὸν καὶ πεφωτισμένον, μὲ περισσοτέραν πίστιν διὰ τὸ εὐτυχῆς μέλλον των, τὸ ὅποιον ἀσφαλῶς ὑπόσχεται μία μᾶλλον ἐπιμελημένη, μεθοδικὴ καὶ ἐντατικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν πατρικῶν κτημάτων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, μετὰ τὴν ἐπένοδόν μου εἰς Ἑλλάδα οὐδέποτε ἔπαυσα λέγων, γράφων καὶ παρακίνο, ἵνα ἐφαρμοσθῇ γενικῶς τὸ σύστημα τῆς ἀγροτικῆς διαπαιδαγωγῆσεως τῶν παιδιῶν εἰς τὰ χωριά μας μὲ ὅλα τὰ ὕλικὰ μέσα τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Ἰδιαίτερος δὲ νὰ γίνεταὶ αὕτη εἰς σχολικοὺς κήπους, χρησιμεύοντας διὰ τὴν ἀπασχόλησιν τῶν μικρῶν μαθητῶν ἐπὶ τινὰς καθ' ἑβδομάδα ὥρας ὑποχρεωτικῶς, εἰς ἀπλουστάτας ἐργασίας καλλιεργείας εἰς ἰδιαίτερα τμήματα τοῦ κήπου ἔχοντα μετὰ καλαισθησίας καταταγμένα διάφορα λαχανικά, ἀνθῆ καὶ δεινυλλία ἐκ τῶν εὐκολώτατα πολλαπλασιαζόμενων. Νὰ συμπληρῶνται δὲ ἡ διδασκαλία αὕτη μὲ συχνὰς ἐκδρομὰς εἰς τὰ πατριὰ κτήματα, χάριν συγκριτικῶν παρατηρήσεων καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὰ ἀγροτικά ἔργα καὶ τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνά-

στάμενος όφειροτέρων διώξιν, κρατείται εις τας φυλακάς, παρά την γρωμάτευσιν των ύρροβίων Ειδαγγέλων, οι όποιοι άπεφάνθησαν ύπερ της άποφυλακίδως του, άδελφώς βαθύτατα έξουχίδαντες την άποδοθείσαν εις αυτόν κατηγορίαν. Η Όμοσπονδία πληρορροηθείσα κάπως άργά, δι ύπό τοιούτον άρχιδόν πνεύμα ειδίωχθι και ό συνάδελφός κ. Χρ. Ρωμύπουλος, έξπευθε δι' έγγράφου της νά ζητήσθι σχετικώς πληροφορίας παρά του οικείου Συλλόγου, διά νά λάβθι τά ένδεδειγμένα διά την προεταδίαν αύτου και της οικογενείας του μέτρα. Εις άμδς τούς άργανωμένους ύπαλλήλους ένσπόκειται διά των έμπράκτων έκδηλώσεων της άλληλεγγύης μας νά καθιστάμεν την διώξιν των θυμάτων δλιγώτερον πικράν, την διάθεσιν δε των άγωνιζομένων εις την πρώτην γραμμην και ύπερ των σύμφερόντων του συνόλου συνάδελφων περιόδωτε έν έντονον και περιδότερον δυνατήν.

Η ΖΩΤΙΚΟΤΗΣ ΜΑΣ

Εκείνοι, που άπαισιόδπως προσέβλεπον και προς την παραμικράν έκδήλωσιν της ζωτικότητός μας, έπροεπ νά παραστούν εις τόν έκλεκτόν χορόν που έδόθη εις τό Φουαγιό του Δήμου. Θεάτρου Πειραιώς από τόν δραστήριον Σύλλογον τών Διδασκαλίσων Πειραιώς. Έκει θά διακρίσων, δι οι έκίσημοι και ή Κοινωνία που προθύμως άνταπεκρίθησαν εις τας σχετικώς προσκλήσεις, ηρχισαν νά μας προσέχουν σοβαρώς και νά μας ύπολογίζουν ως σημαντικούς κοινωνικούς παράγοντας, έν αντίθεσιν προς την μέχοι χείρς κρατούσαν δυσμενή περί ήμδν γνώμη. Ακόμη θά άντιλαμβάνοντο, δι ή δασκάλα δι μόνον δάν ύστερα εις κοινωνικήν εμφάνισιν, άλλ' άπεναντίας ύπερβάλλει κατά πολύ εις παράστασιν την «μπορζουάξλαν» και τας ως γαλαζοαίμους θεωρούμενους νεοκλούτους του φύλου της, συνδυάζουσα βαθείαν και συγχρονισμένην μόρφωσιν προς εύγένειαν ψυχής και συνείθησιν της άξίας της και της άποστολής της προς την ύπερψηφον αύτοσπεκίθησιν, δι θά είναι και αδή δημογός μιας καλυέρας και δικαιοτέρας Κοινωνίας της αύριον.

Μέ τό κοινωνικόν θάρρος που επιδεικνύει σήμερον και την όργανωτικήν δύναμιν που έντατικώς θά καταβάλλι ή δασκάλα, καλείται νά διαδροματίσθι σπόδοισιν όρόλον εις την έπιτυχίαν του έργου της Όργανώσεως και της Έκπαιδύσεως. Και τιμθα βίβαιοι, δι θά έργασθι προς την κατεύθυναν αύτην έμπνευσμένα και άποτελεσματικά.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιούσθαι οι Σύλλογοι, οι όποιοι καθύστεροθν άκόμη τούς πίνακας των μελών των, δι πρέπει νά έπισπεύσουν την άποστολήν αυτών, διά την σύνταξιν του Γενικοθ Μητροφον.

Η Διοίκησις σύδεμIAN εύθύνην άναλαμβάνει άπέναντι των Συλλόγων έκείνων, οι όποιοι σπέπτονται τυχόν ν' άποστείλουν τούς έν λόγω πίνακας διά των άντιπροσώπων των, όπως, άνωχώς, συνέβη κατά τό παρελθόν.

ΑΡΘΡΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ε. ΠΑΡΑΣΧΗ

Ζούμε τόν αιώνα της κάλης των όμάδων. Η τερσάτα επίδραση του τελευταίου πολέμου στο έξύπνημα τών μαζών, που ζουν άπό τό ξερό ήμερομίσθιο είναι δλοφάνερη. *Έντονος οικονομικώς διακεδικήσεσι και δίνα για δημιουργία άνθρώπωνώτερος ζωής και άπόλαση των πνευματικών και όλικών αγαθών του πολιτισμοθ* είναι τό σύνθημα, που άπόλυτα κυρίαρχο σήμερα, ήλεχρίζει λαούς και πλήθη, τονώνη τούς άγώνες κι δξύνει τις άντιθέσεις. Όμοιοπαθείς όμάδες μισθωτών - εκατομμύρια δλοκλήρα - που κατοικούν χώρες χωρισμένες ώ; τά χτές άπό τό πατροπαράδοτο ένθικό μίσος και τις παιδ δυνατές Ιστορικές άντιθέσεις, σπάνουν τά δεσμά των προκαλήψων και δίνουν ειλικρινά τά χέρια τους για την έπιτυχίστατην άντιμετώπιση των οικονομικών κινδύνων και των κρίσιμων συνθηκών της σημερινής ζωής.

Θάλεγε κανένας, πώς ό μεταπολεμικός κυκλώνας άφου στροβίλισε κι άναστάτως άντιλήψως κι αίσθηματα, στοχασμούς και πεποιθήσεις, άφησε στους άνθρώπους παιδ τη ζωηρή φροντίδα νά τακτοποιήσθων βιαστικά και μέ άργασμό, όπως ή ζωή κι οι βιολογικοί νόμοι δρίζουν και νά άγωνιστοθ, όπως ή έννοια του άληθινοθ άνθρώπισμοθ κι ή ιδέα της δικαιοσύνης επιβάλλει.

Κάτω άπό την πίεση των αίτιών, που ύπαγόρευσαν τό συνδικαλισμό, που είναι ή μορφή της σύγχρονης κοινωνίας, κι οι εκπαιδευτικοί έργάτες ξυπνώντας άπό τό βαρύ λήθαργο, άποτινάζουν τό Μανδράγο της μριολογατρίας που τούς κρατούσε καιρό τώρα ναρκωμένους κι ένώνονται σέ Όμοσπονδίες κι ένθικά συνδικάτα, για νά διεκδικήσουν τά δικαιώματά τους άπάνω στην έκπαίδευση και τη ζωή και για νά έπιτελέσουν καλύτερα τό χρέος τους προς τό λαό, που είναι ή πλατιά μόρφωση και του τελευταίου πολιτί και ή άνήψωση της άνθρώπότητας σέ πεδίο άληθινότερον και θγιότερον πολιτισμοθ.

Είναι άξιοπαράτηρητο πώς σέ κάθε χώρα την πρωτοπορεία του συνδικαλισμοθ άποτελοθν οι δασκάλοι της Δημοτικής Έκπαίδευσης κι άκολουθοθν οι Δημ. Υπάλληλοι κι οι δασκάλοι της Μέσης. Κι αυτό για τό λόγο πώς; αυτό έξησαν γενικά τις χειρότερες οικονομικές συνθήκες, αισθάνθησαν γρηγορότερα τόν πόνο και τη δυστυχία του λαού - μιά που βρίσκονται σέ άμεση έπαφή με αυτόν και τις άνάγκες του - κι ένιωσαν βαθύτερα τούς παλμούς της ζωής, που σχετίζεται άμεσα με τό έργο τους.

Χαρακτηριστικό άκόμη της προόδου του έκπαιδευτικοθ συνδικαλισμοθ στις διάφορες προωδευμένες χώρες είναι τό γεγονός πώς αύτός στην πορεία του περνάει δύο στάδια και παίρνει δύο μορφές: πρώτα την *ένθική* κι ύστερα τη *διεθνή*.

Έτσι πρώτη φροντίδα των έκπαιδευτικών κάθε χώρας ήταν νά οργανωθοθν καλά πρώτα μέσα στην ιδιαίτερη ένθική τους περιοχή και νά περιλάβουν στους κόλπους της όργάνωσης κάθε ζωντανό δασκάλο του τόπου τους και δεύτερη νά προσχωρήσουν σέ κάποια Διεθνή έκπαι-

δευτική όμοσπονδία, που θά μπορούσε νά παρουσιάσθι μέ τις διάφορες προσχωρήσεις, *Ένα διεθνή; έκπαιδευτικό μέτωπο, μέ δυναμιμότητα ποσοτική και ποιοτική σοβαρά όλολογήσιμη.*

Τέτοις Διεθνείς άρχουσιν σήμερα στην Ερώπη τρεις κυριότερες :

Μιά στή Χάγη της Όλλανδίας (*Διεθνης των δισάλων και των δημοσ. υπαλλήλων*) που δέχθηκε τελευταία τη προσχώρησιν και της Συνομοσπονδίας των Δημ. υπαλλήλων της Ελλάδας, δεύτερη στο Παρίσι (*Διεθνης των εργατών της Παιδείας*) που περιλαμβάνει εκπαιδευτικούς της Γάλλας, Γερμανίας, Αγγλίας, Ρωσίας, Βέλγίου, Αυστρίας, Όλλανδίας, αμοικιών και πολλών άλλων χωρών και τρίτη πάλι στο Παρίσι (*Διεθνης των ένώσεων των δασκάλων*) που έχει μέσα της; εκπαιδευτικούς της Γάλλας, Αγγλίας, Γερμανίας, Όλλανδίας, Σουηδίας και Βουλγαρίας.

Μέ τέτοις; όργανωτικές κατευθύνσεις οι έκπαιδευτικές όργανώσεις των διαφόρων χωρών του κόσμου - τερσάτα ήθική δύναμη - ένώνονται όργανωτικά σφιχτά κι άδελφικά, διεκδικούν εύκολότερα τά δίκαια των έκπαιδευτικών, βρίσκονται σέ έντονη συνεννόηση κι άμση έπαφή μαζί τους, πετυχαίνουν μιά κολλοσιαία ήθική τόνωση των μελών τους, άπλώνονται σέ πλατύτερη συναιδητή δρίση, κάνουν κοινό χτήμα τη λύση των διαφόρων παιδαγωγικών προβλημάτων, καθορίζουν κοινούς σκοπούς ένεργείας και χρησιμοποιοθν ταυτόχρονα κοινά μέσα για τη βελτίωση των συνθημών της ζωής του σχολείου, των άδικημένων εργατών του και της άνθρώπότητας.

Μιά που τά ίδια αίτια γεννοθν τά ίδια άποτελέσματα, και στην Ελλάδα του κοιτασμοπισμοθ, της φτώχειας και της έκπαιδευτικής άνυπαρξίας, ή άδήριτη ανάγκη της άμύνης και της άντιμετώπισης των προβλημάτων της ζωής και του έκπαιδευτικοθ, ύπαγόρευσαν στον τόχο μας τη σύμπηξη της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας. Δέν είναι άλθθια πώς πρόσωπα έφίεξαν την Όργάνωσή μας. Για την Όμοσπονδία δουλέψαν τά *άλθθια, οι συνθήκες, οι δημιουργημένοι άντικαιμενικοί όροι, οι άνάγκες κι άχι ή μίμηση.*

Οι όροι κι οι άνάγκες αυτές, που μέ τό πάρασμα του καιροθ συναιδητοποιοθνται σά μέλη της βαθύτερα, έπιδρουν στή συνεκτικότητά της όλο κι έντονότερα και κολλαπλασιάζουν τη δυναμικότητά της άνυπολόγιστα. Μά κι ένας άλλος παράγοντας, ή *άντίδραση*, που ύπάρχει σέ λίγη δόση έσομοσπονδιακά και περισσότερη έξομοσπονδιακά (σέ καθύστερημένους εκπαιδευτικούς και πολιτευομένους) με τούς σοβαρούς κινδύνους που παρουσιάζει σά μέλη ή σκοπετική έπιτυχία του άντικαιμενικοθ της σκοπού, που είναι ή *πραγματοποίηση της διάλυσης της Όμοσπονδίας*, συντελεί άθελά της στή συσπείρωσιν των συναιδητών μελών γύρω στην κεντρική έστία της δράσης, στην τόνωση της βιολογικής άμύνης, στην άνάπτυξη έκτακτης δραστηριότητας και στή δημιουργία ένός

ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΣΤΕΝΟΤΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ, ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ, ΝΟΜΟΓ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Β'.

Οι μαθητές με την οδηγία του δασκάλου των θα επιφορτισθούν με μερικές ιδιαίτερες εργασίες, χαρακτηριστικές για το κάθε είδος ή ποσότητα που καλλιεργούνται. Ηξ μπορούν έναν τούς παρουσιάζεται η ευκαιρία να κάμουν συγκριτικές παρατηρήσεις για το ύψος, την απόδοση κ.τ. των φυτών, αναλογως με τα λιπάσματα που έβαλαν. Έτσι μονάχα το παιδί θα κατανοήση την μεγάλη ωφιλεια των λιπασμάτων, και τις κοικιλίες που μπορούν να παραχθούν με την κατάλληλη έκλογη. Έτσι μονάχα θα μάθη να παρατηρήσθ, να συγκρίνη και να κρίνη. Κάθε μαθητής θα έχη το σημειωματάριό του, που θα καταγράφη τις παρατηρήσεις και τις προσωπικές εντυπώσεις του.

Οι πειραματικές άγρες όμως δεν μπορεί να παραγάγη όλα τα προϊόντα του τόπου, σε λίγες μόνο περιπτώσεις τα δένδρα, το άμπέλι μπορούν να βρουν θέση σ' αυτόν. Η σπουδή εξ άλλου της κτηνοτροφίας, της γαλακτοκομίας, τυροκομίας, των αγροτικών βιομηχανιών, κ.π.ς της αριστοτέως, του αλάτματος ελες. Δεν μπορεί να γίνη, παρά μόνον στην πλαγιή έκταση ή στο εργοστάσιο. Κανένας κλάδος της άγρωφίας παραγωγής δεν πρέπει να άφείθη κατά μέρος.

Οι περιπτώσεις η οι σχολικές άγρονικές έκδρομές αποτελούν το τρίτο και καλλίτερο μέσο για τη συμπλήρωση αυτού του προγράμματος. Ο δάσκαλος δεν πρέπει να άφήτη να του διαφύγει και η παραμεληθή ευκαιρία που θα άνα-

πτύξη την παρατηρητικότητα του και διου. Αυτός είνε εύκολο να γίνουν την τετάρτη το άπόγευμα τών χειμώνων και μετά το άπογευματινό μάθημα το καλοκαίρι. Ηξ δώσουν φυσικά άφορμή οι φιλικές όμιλίες για τις εργασίες της έκποης, για τα άτμοσφαιρικά φαινόμενα για τη γνώση τών φυτών, τών ζώων, τών ώφελίμων και βλαβερών έντόμων, για την κτηνοτροφία, την παραγωγή του γάλακτος, για τα διάφορα είδη και άπεδάφη κ.λ.κ.

Οι μαθητές θα καταγράψουν στο σημειωματάριό τους περιληψη τών παρατηρήσεων που έκαναν.

Δεν άδάρχει λοιπόν άμφισβητία ότι έπάνω σ' αυτή τη τριπλή βάση, δηλ. στο άγρονικό σχολικό μουσειο, στον πειραματικό άγρο, και στις άγρονικές έκδρομές μπορεί να στηριχθ η μετ' πρακτική διδασκαλία της γεωργίας, που θα έχη έξαιρετα αποτελέσματα. Οι νέοι μαθητές άφοι θα έχουν χωνή καλά όλες τις προοδευτικές ιδέες που τούς έδωσε το θεωρητικό μάθημα έφαρμοσμένο στην πράξη, η θα μπουν στην άγρονική ζωή μόλις φύγουν από το σχολείο έφαρμοσμένοι με όλες τις απαραίτητες γνώσεις που θα τούς εύκολύνουν στην άρχή του δασκόλου έργου τών. Νά λοιπόν που μπορεί να βοηθήσουν το δάσκαλο οι γεωργικοί συνεταιρισμοί κ.π. Ηξ μπορούσαν να παραχωρήσουν τών πειραματικό άγρο, τα άναγκαία λιπάσματα, δένδρα, σπόρους κ.π., θα μπορούσαν να οργανώσουν διαγωνισμούς μεταξύ τών μαθητών και διδασκάλων του νομού με βραβεία για τούς μαθητές και διδασκάλους.

Το πρώτο-πρώτο όμως που πρέπει να γίνη για να μη διασπώνται οι χωριστές ενέργειες της, είναι καλά να συνενωσθ και να έπαρξη στενή συνεργασία μεταξύ τών γεωργικών συλλόγων και συνεταιρισμών, και άλλων αναλόγων σωματείων και τών κατά τόπους διδασκαλικών συλλόγων. Έτσι θα μπορούσε να σχηματισθ κατά νομού μια έκπαιξη που θα άποτελείται από άντισπροώπους όλων τών οργανισμών που ενδιαφέρονται για την άγρονική έκπαίδευση και τών δημοδιδασκάλων.

Η έκπαιξη αυτή θα ζτηθ το δάσκαλο στο δύσκολο έργο του και το νομογεγονόο έξουδετερόνους τις δυσκολίες που θα μπορούσε να συναντήση στην έκτέλεση του καθήκοντός του σχετικό με την όργάνωση τών πειραματικών άγρων η τών γεωργικών έκδρομών.

Σε κάθε κοινότητα θα ζτηθή τός προοδευτικός γεωργός, που θα θελήσουν να θέσουν στή διάθεση του δασκάλου 2-3 στέμματα γης η όλιγώτερα, όπου αυτός μεν θα κάμη τις χοιζρές εργασίες (εργάρισμα) και να κάμη τα έσοδήματα, οι γεωργικοί δέ συνεταιρισμοί θα δίδουν τούς σπόρους και τα λιπάσματα. Αέμη θα έχη οι έργο να έρη τα πλέον έξια έπιπέδους από γεωργία η κτηνοτροφική παραγωγή μέρη του νομού και να όργανώνη τις κατάλληλες έκδρομές θα μπορούσε τέλος να προμηθεύη στους δασκάλους τα κατάλληλα γεωργικά βιβλία, και τα άναγκαία έξοδα για το σχολικό άγρονικό μουσειο. Έτσι μονάχα η συνεργασία του νομογεγονόου, τών γεωργ. συλλόγων και συνεταιρισμών με τούς διδασκαλικούς συλλόγους δεν άδάρχει άμφισβητία ότι θα άποδή άποτελεσματική. Κάθε χρόνο εξ

άλλου η όργάνωση διαγωνισμών καλλιεργείας μεταξύ μαθητών και διδασκάλων του αυτού νομού και άλλων της χώρας, η άπονυμή δώρων και βραβείων χρηματικών, η δημοσίωση τών άποτελεσμάτων που έχη ο τάδε δ. κ. χ. θα έχη οι άποτελέσματα την έλλα μετ' όλων αυτών και τη γανικότερη πρόοδο της άγρονικής έκπαίδευσης.

Βέβαια όλα αυτά άπαιτούν έξοδα. Η έκπαιξη όμως του νομού εύκολα θα κατορθώη να όργανώνη τις οικονομικές δυσκολίες, εάν κάθε γεωργικός σύλλογος η συνεταιρισμός καταβάλλη κάθε χρόνο τη συνδρομή του. Το έσοδος της Γεωργίας εξ άλλου δια τών νομογεγονόων γραφείων έχει έκπαιξη, εάν πραγματικά θέλη την έκδοσ της Γεωργίας στον τόπο μας, να συντελέτη, όσο μπορεί.

Τ. Γεωργικός
Διευθ. Δημ. σχολείων Καλογρίτζ

ΣΤΙΣ ΔΑΣΚΑΛΕΣ

Άγαπητές συνάδελφες, φαίνεται ότι δεν άρκεί να κάνη κανείς καλά τη δουλειά του, τη δουλειά, που ώρκίστηκε πως θα κάνη όσο μπορεί καλύτερα, πρέπει να φροντίση, καθώς φαίνεται, και να τη ρεκαμάρη. Νά δείχνη δηλαδή ότι την κάνει καλά, να φαίνεται στον κόσμο, ότι φροντίζει και ενδιαφέρεται, ότι πάσχει για τη δουλειά του.

Έμεις δυστυχώς οι δασκάλες σε όσες περιπτώσεις μας δόθηκε ευκαιρία να κάνομε τη ρεκαμά μας δεν την κάναμε. Και τελευταίο παράδειγμα το συνέδριο της παρασιμένης Κυριακής στο Μαρκόπουλο. Από 30 δασκάλες της περιφέρειας δεν ήταν παρούσες μόνο παρά 4 τόπιες και δυο άλλες, μια της Κερατιάς και μια τών Καλυβίων.

Οι άλλες; Οι άλλες δεν έκωφεληθήκαν την έκπαιξη να κάνομε την ρεκαμά, να δείξουν πως ενδιαφέρονται. Τη ρεκαμά η όποια, για όνομα του Θεού, μας χρειάζεται πολύ πάρα πολύ και για μεις τις ίδιες, με και για τούς άλλους. Έξρω πολύ καλά την εργασία τών συναδέλων της περιφέρειας, για να μη στενοχωρηθώ και πω ότι δεν ήρθαν από άδιαφορία στη δουλειά τους. Τη δουλειά του σχολείου τους την κάνομε πολύ καλά. Άλλα δεν την ρεκαμάρομε. Ο κ. Πρόεδρος του Συλλόγου μας βρέθηκε στην ανάγκη να πη: Νά οι δασκάλες, πάλι λείπουν σήμερα.

Μά έβρεχε, μά ήταν δύσκολο να ταξιδέψουν δυο ώρες με βροχή. Μ' αν κριώσουν; Έπεται πως τις προσέχη, πως δειν χειρί βοηθειας στις όρφανες, στις έφημες δασκάλες, που κλεισμένες στην κλαροούλα τους τη μοναχική θάχουν ίσως κυρετό;

Είλω σκληρό το καθήκον. Μά για αυτό άκριβώς έκείνος που κάνει το καθήκον του πρέπει να είναι υπερέφανος, να σικώνη ψηλά το κεφάλι του και να λέη:

«Ναι, διαωγμένη από το σκίτη μου, κλεισμένη στή φτωχική μου κλαροούλα, με περιβήλλον γύρω μου άγριο, με ανθρώπους γύρω μου που δέ με νιώθουν, δεν καταλαβαίνουν τον πόνο μου, όρίζομαι πως δέ θα αυτοκτονήσω, αλλά θα σπιλώσω γερό, ύμωρο κορμί με σιδερένια καρδιά και σιδερένια ψυχή».

Έλα, φτωχούλα δασκάλα, η μικρή μας μάνα, ο Σύλλογός μας, και η μεγάλη μας μάνα, η Όμοσπονδία, μας φωνάζει και μεις άνοίγει και την έκπαιξη της, που ως τ' όμολογήσομε πολλές, από μεις δεν έχουμε γεωργία σ' αυτήν, να κοίμη τόν πόνο μας.

Μαρκόπουλο—Άπολλης ΕΛΕΝΗ ΡΩΤΑ

φαίνεται ότι παντός άφορμόντος την λειτουργία αυτών ζητήματος.

Βιβλία και οδηγία

Άρθρον 7.—Το έργο της Γεωργίας έκδοι οδηγία δια τούς γεωργούς, βιβλία δια την διδασκαλία τών γεωργικών μαθητών υπό μορφήν «οδηγιών» δια τούς διδασκάλους, κηρυγματικών δέ δια τούς μαθητές. Η σύνταξη τών βιβλίων τούτων και οδηγιών άνατέθει σε έκπαιξη, που δέ της έκδόσεως των άπόκειται να τετα εις γνωμοδότηση του ός ένω συμβούλου διατηρήσει να προκηρύξη διαγωνισμούς με χρηματικά έπαθλα δια την σύνταξη ειδικών βιβλίων.

Η έκδοσι αυτών γίνεται εις ιδιωτικά τυπογραφεία υπό όρους δια διατάγματος κηροσθησόμενης, πωλούνται δέ εις τιμήν παρα του έτους Γεωργίας όρισμένη και διατίθενται δωρεάν. Έκ της τιμής εκλήσεως πωστών δυνανται να διατίθεται κατ' άπόφαση του ός Γεωργίας δι' άποίτην τών συγγενών.

Άρθρον 8.—Το έτος Γεωργίας δύναται να άναγνωσθ μετ' έκδοσιν του όμοιου έκδοσιν της Γεωργίας ιδιωτικός σχολικός μουσειός η μέση; οι ιστιόμοι προς τούς μέσης, έφ' όσον λειτουργούν κατ' όργονομική όριζήσιν υπό του Έτους Γεωργίας. Οι έκδοσιν τούτων έχουν τα αυτά προοίτια ως και οι έκδοσιν τών δημοσίων. Το πρώτος δύναται να άποστέλλη εις τούς σχολάς τούτους έκδοσιν μισθός μέχρι 15 κατέτος, όποδενυσόμενος από τών κοινότητων, έφ' όσον αυτές καταβάλλουν το ήμισυ τών δαδίκτων. Έν τοιαύτη περίπτωσηε το έτερον ήμισυ καταβάλλει το κράτος.

